

عنوان مقاله:

آیا باورهای دینی معنادارند؟

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محسن مقری - کارشناس ارشد، دانشکده فلسفه علم، دانشگاه صنعتی شریف، ایران

مهدی لک زایی - استادیار، دانشکده ادیان، دانشگاه ادیان و مذاهب، ایران

احمد مقری - دانشجوی دکتری، دانشکده ادیان، دانشگاه ادیان و مذاهب، ایران

خلاصه مقاله:

به موازات پیدایش عصر علم و گستردگی نگرش های تجربی به جهان، باورهای دینی همواره مورد حمله و طرد تجربه گرایان بوده است. پیشروی این جهان بینی افراطی با ظهور مکتب پوزیتویسم منطقی در فلسفه علم به دعوی بی معنایی باورهای دینی انجامید. در چنین فضایی که دست یابی به محملی برای گفت و گو میان مکاتب تجربه گرا و معتقدان دینی، دور از انتظار می نمود، آنتونی فلو با معرفی معیار ابطال پذیری به عنوان شرط معناداری باورهای دینی، چالشی را مطرح کرد که به بحثی پر شور میان تجربه گرایان و معتقدان به ادیان انجامید. چالش فلو بارها تجدید چاپ شد و واکنش های موافق و مخالف متعددی را برانگیخت که عمدتاً ریشه در کوتاهی و ابهام نوشتار فلو داشته است. نوشتار حاضر بر آن است تا ضمن واکاوی واکنش های پیش گفته، تحلیلی تفصیلی از چالش فلو صورت داده و بینش مهم نهفته در آن را آشکار نماید؛ بینشی که نه تنها از ارزش های دینی چیزی نمی کاهد، بلکه بنیادی است برای روشن نمودن مدعای باورهای دینی، و سرآغازی است برای گام نهادن در قلمرو زبان دین.

کلمات کلیدی:

چالش فلو، ابطال پذیری، معناداری، باورهای دینی، پوزیتویسم منطقی، زبان دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548128>

